

Mashhad University of
Medical Sciences

Mashhad Center for Studies
and Development of
Medical Sciences Education

Using Mixed Reality: The Golden Key to Effective Basic CPR Training

Mostafa Roshanzadeh (PhD)¹, Ali Taj (PhD)^{2*}

1. Department of Operating Room, Faculty of Nursing, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran.
2. Non-Communicable Disease Control Center, Faculty of Paramedicine, Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran.

ARTICLE INFO	ABSTRACT
Article type	Introduction: Cardiac arrest is one of the fundamental problems facing healthcare systems around the world. Early initiation of Cardiopulmonary Resuscitation (CPR) is one of the most important steps to improve outcomes. The lack of realism and immersion in training to understand all its dimensions and characteristics is the main limitation in learning CPR. Therefore, the educational system should use new technologies to teach CPR to overcome this limitation. Evidence supports the idea that simulation-based resuscitation training directly in the workplace or in a dedicated simulation center should be included in basic life support training programs. From this point of view, the implementation of Mixed Reality in CPR training can improve the level of skills and knowledge and help provide more convenient and frequent learning opportunities for students. Some of the advantages of augmented reality include reducing human error in the process of medical treatment, involving motor, visual, auditory and experimental senses in the training process, acquiring sufficient skills in performing medical procedures, simulating the real environment and the possibility of transferring stress to the viewer and integrating the game. With training and as a result, increasing the durability of the training process. Despite their benefits, virtual and augmented reality also have serious limitations. For BLS training in a virtual environment, procedures such as chest compressions, ventilation, and defibrillation cannot be performed with the same characteristics as in a real environment, so it seems that a mixed method should be used to overcome this limitation. That is, using simulators to be closer to reality and to provide correct, effective, and sustainable CPR training.
Letter to Editor	
Article history	
Received: 2024.04.09	
Accepted: 2024.06.16	
Keywords	
Basic Life Support, Mixed Reality, Training.	
10.22038/hmed.2024.79241.1358	

Cite this paper as:

Roshanzadeh M, Taj A. Using Mixed Reality: The Golden Key to Effective Basic CPR Training. *Horizon of Medical Education Development*. 2024;15(4):1-5

* Corresponding author: Ali Taj

Email: alitaj58@yahoo.com

Address: Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License

استفاده از واقعیت ترکیبی: کلید طلایی آموزش موثر احیای قلبی ریوی پایه

مصطفی روشن زاده (PhD^۱)، علی تاج (PhD^۲)

۱. گروه اتفاق عمل، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران.

۲. مرکز کنترل بیماری های غیرواگیر، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران.

مشخصات مقاله	چکیده
نوع مقاله نامه به سردبیر	مقدمه: ایست قلبی، یکی از مشکلات اساسی نظام سلامت در جهان است. شروع زودهنگام احیای قلبی ریوی (CPR) از مهم ترین مراحل برای بهبود نتایج است. عدم واقع گرایی و غوطه ور شدن در آموزش به طوری که تمام ابعاد و ویژگی های آن قابل درک باشد، محدودیت اصلی در یادگیری CPR است. بنابراین، سیستم آموزشی باید از فناوری های جدید برای آموزش CPR استفاده کند تا بر این محدودیت غلبه کند. شواهد از این ایده حمایت می کنند که آموزش احیاء مبتنی بر شبیه سازی به طور مستقیم در محل کار یا در یک مرکز شبیه سازی اختصاصی باید در برنامه های آموزشی پایه حمایت از زندگی گنجانده شود. از این منظر، اجرای واقعیت ترکیبی در آموزش احیای قلبی ریوی می تواند سطح مهارت ها و دانش را ارتقا داده و به ارائه فرصت های یادگیری راحت تر و مکرر دانشجویان کمک کند.
پیشینه پژوهش تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۱/۲۱ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۳/۲۷	برخی از مزیت های واقعیت ترکیبی شامل کاهش خطای انسانی در فرایند درمان پزشکی، درگیر کردن حواس حرکتی، بینایی، شنوایی و تجربی در فرایند آموزش، کسب مهارت های کافی در انجام پروسیجرهای پزشکی، شبیه سازی محیط واقعی و امکان انتقال استرس به فرآگیر و ادغام بازی با آموزش و در نتیجه افزایش ماندگاری فرایند آموزشی هستند. واقعیت مجازی و افزوده با وجود مزایایی که دارند محدودیت های جدی نیز دارند. برای آموزش BLS در یک محیط مجازی، پروسیجرها مانند فشرده سازی قفسه سینه، تهویه و دفیریلاسیون نمی توانند با همان ویژگی هایی که در یک محیط واقعی وجود دارد، اجرا شود، بنظر می رسد برای رفع این محدودیت بایستی از روش ترکیبی استفاده نمود. یعنی از مانکن های شبیه ساز نیز استفاده کرد تا به واقعیت نزدیک تر باشد و باعث آموزش صحیح، موثر و پایدار احیای قلبی ریوی گردد.
کلمات کلیدی احیای قلبی ریوی پایه، واقعیت ترکیبی، آموزش.	
doi	10.22038/hmed.2024.79241.1358

▶ نحوه ارجاع به این مقاله

N Roshanzadeh M, Taj A. Using Mixed Reality: The Golden Key to Effective Basic CPR Training. Horizon of Medical Education Development. 2024;15(4):1-5

ایمیل: alitaj58@yahoo.com

*نویسنده مسئول: علی تاج

آدرس: دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران.

دارد. علاوه بر این، از این ابزارها برای شبیه سازی شرایط اضطراری نیز استفاده می شود. به این ترتیب پزشکان و پیراپزشکان رویارویی با موقعیت های بحرانی را تمرین کرده و مهارت کنترل هیجان ها، تصمیم گیری و رفتار صحیح را در این موقع فرا می گیرند.^(۴).

ایست قلبی خارج از بیمارستان (OHCA) با بیش از ۳۰۰۰۰۰ مورد در سال، یکی از مشکلات اساسی نظام سلامت در جهان است. تشخیص زودهنگام مشکل و شروع زودهنگام احیای قلبی ریوی یکی از مهم ترین مراحل برای بهبود نتایج است. آموزش احیای قلبی ریوی پایه در دهه های اخیر اهمیت زیادی پیدا کرده است. ایجاد فرصت هایی برای آموزش انبوه، پتانسیل کاهش قابل توجه مرگ و میر ناشی از ایست قلبی را دارد. آموزش کلاسیک BLS معمولاً شامل آموزش نظری توسط مری است. مطالعات نشان داده است که مهارت های آموزشی احیای قلبی ریوی در بزرگسالان در صورت عدم اجرای فوری، پس از ۳ تا ۶ ماه به تدریج از بین می رود و نیاز به بازآموزی، فضای ویژه و برنامه ریزی دارد.^(۵).

این عدم واقع گرایی و غوطه ور شدن در آموزش به طوری که تمام ابعاد و ویژگی های آن قابل درک باشد، محدودیت اصلی در یادگیری CPR است. بنابراین، سیستم آموزشی باید از فناوری های جدید برای آموزش CPR استفاده کند تا بر این محدودیت غلبه کند. شواهد از این ایده حمایت می کنند که آموزش احیاء مبتنی بر شبیه سازی به طور مستقیم در محل کار یا در یک مرکز شبیه سازی اختصاصی باید در برنامه های آموزشی پایه حمایت از زندگی گنجانده شود. از این منظر، اجرای واقعیت ترکیبی در آموزش احیای قلبی ریوی می تواند سطح مهارت ها و دانش را ارتقا داده و به ارائه فرصت های یادگیری راحت تر و مکرر دانشجویان کمک کند.

در سال ۲۰۱۸، انجمن قلب آمریکا بر نقش فناوری های فرآیند و یادگیری بازی سازی شده در پیشبرد استفاده از استراتژی های آموزش CPR برای بهبود تجربه یادگیری تاکید کرد. برخی از مزیت های واقعیت افزوده شامل کاهش خطای انسانی در فرایند درمان پزشکی، درگیر کردن حواس حرکتی، بینایی، شنوایی و تجربی در فرایند آموزش، کسب مهارت های کافی در انجام پروسیجرهای پزشکی، شبیه سازی محیط

مقدمه

واقعیت ترکیبی (MR) یک تکنیک شبیه سازی نوآورانه، آینده نگر و کامپیوتری از دنیای واقعی یا خیالی است که فرصت هایی را برای تعامل در زمان واقعی ارائه می دهد. واقعیت ترکیبی نتیجه ترکیب دنیای فیزیکی با دنیای دیجیتال است. به عبارت دیگر واقعیت ترکیبی اشیای مجازی را به دنیای واقعی متصل می کند و کاربر را قادر می سازد تا با اشیاء مجازی تعامل داشته باشد. سخت افزارهای آن، مانند عینک و کنترلر، به کاربر این امکان را می دهد که محیط و موقعیت ها را تقریباً به گونه ای تجربه کند که گویی واقعاً آنجاست.^(۱). به دلیل سطح بالای غوطه وری، MR یک روش جدید جالب و امیدوار کننده برای آموزش پزشکی است و استفاده از آن به سرعت در حال گسترش است.^(۲). کاربر احساس می کند یک بازیگر واقعی است و نه یک تماشاگر. در دنیای مجازی هر سناریوی قابل تصوری را می توان از طریق نرم افزار پیاده سازی کرد و امکانات زیادی در اختیار کاربر قرار داد. این امکان دسترسی بهتر به روابط واقعی را برای کاربر فراهم می کند. تجربه یادگیری در دنیای مجازی تکرار پذیر، قابل کنترل و انعطاف پذیر است که آن را به رسانه ای جالب و جذاب تبدیل می کند.^(۳).

MR را می توان برای شبیه سازی های واقعی و سناریوهای آموزشی استفاده کرد. برای مثال، دانشجویان پزشکی می توانند با تجسم اندام ها و ابزارهای مجازی که بر روی یک مانکن یا یک بیمار واقعی قرار گرفته اند، عمل جراحی را انجام دهند. تاکنون این تکنولوژی در زمینه های مختلف پزشکی مانند جراحی لپاراسکوپی و ارتوپدی آزمایش شده است. طبق دو بررسی سیستماتیک، یک آموزش با پشتیبانی از واقعیت ترکیبی می تواند مهارت های فنی در جراحی ارتوپدی و عملکرد جراحی را بهبود بخشد و همچنین زمان عمل را کاهش دهد. جدای از مهارت های فنی، واقعیت ترکیبی پتانسیل افزایش سایر ابعاد یادگیری را دارد و می توان محتوی های آموزشی زیادی را از این طریق آموزش داد و به صورت دقیق تر و مدرن تر برای دانشجویان به منظور فهم عمیق تر آنان استفاده نمود. این فناوری برای تشریح بدن انسان و موجودات و آموزش انواع عمل های جراحی کاربرد

واقعی و امکان انتقال استرس به فرآگیر و ادغام بازی با آموزش و در نتیجه افزایش ماندگاری فرایند آموزشی هستند.

تقدیر و تشکر

بدینوسیله از مرکز توسعه تحقیقات بالینی بیمارستان واسعی تشکر می گردد.

تضاد منافع

بین هیچکدام از نویسندها هیچگونه تعارض منافعی وجود ندارد.

مشارکت نویسندها

نتیجه گیری

واقعیت مجازی و افزوده با وجود مزایایی که دارند محدودیتهای جدی نیز دارند. برای آموزش BLS در یک محیط مجازی، پروسیجرها مانند فشرده سازی قفسه سینه، تهویه و دفیریلاسیون نمی تواند با همان ویژگی هایی که در یک محیط واقعی وجود دارد، اجرا شود، زیرا از کنترل های لمسی برای انجام آن استفاده می کند. بنظر می رسد برای رفع این محدودیت بایستی از روش ترکیبی استفاده نمود. یعنی از مانکن های شبیه سازی استفاده کرد که دنیای مجازی را با واقعیت پیوند دهد تا انجام پروسیجرها به واقعیت نزدیک تر باشد و باعث آموزش صحیح، موثر و پایدار احیای قلبی ریوی گردد.

پاسخگویی به تمام جنبه های کار	نهایی سازی	بررسی انتقادی و ویرایش	نگارش پیش نویس اصلی	تجزیه و تحلیل و/یا تفسیر	جمع آوری و/یا پردازش داده ها	مفهوم سازی طراحی طرح
-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-

م. روشن زاده
ع. تاج

*راهنمای رنگ ها:

References

1. Issleib M, Kromer A, Pinnschmidt HO, Süss-Havemann C, Kubitz JC. Virtual reality as a teaching method for resuscitation training in undergraduate first year medical students: a randomized controlled trial. Scandinavian journal of trauma, resuscitation and emergency medicine. 29:1-9.
2. Artero PM, Rios MP, Greif R, Cervantes AB, Gijón-Nogueron G, Barcala-Furelos R, Aranda-García S, Petersen LR. Efficiency of virtual reality for cardiopulmonary resuscitation training of adult laypersons: A systematic review. Medicine.102 (4):e32736.
3. Nas J, Thannhauser J, Konijnenberg LS, van Geuns RJ, van Royen N, Bonnes JL, Brouwer MA. Long-term effect of face-to-face vs virtual reality cardiopulmonary resuscitation (CPR) training on willingness to perform CPR, retention of knowledge, and dissemination of CPR awareness: a secondary analysis of a randomized clinical trial. JAMA network open.5 (5):e2212964-.
4. Lim XM, Liao WA, Wang W, Seah B. The effectiveness of technology-based cardiopulmonary resuscitation training on the skills and knowledge of adolescents: systematic review and meta-analysis. Journal of Medical Internet Research. 24(12):e36423.
5. Nas J, Thannhauser J, Vart P, van Geuns RJ, Muijsers HE, Mol JQ, Aarts GW, Konijnenberg LS, Gommans DF, Ahoud-Schoenmakers SG, Vos JL. Effect of face-to-face vs virtual reality training on cardiopulmonary resuscitation quality: a randomized clinical trial. JAMA cardiology. 5(3):328-35.

